ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים׃
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך׃ וישא יעקב
רגליו וילך ארצה בני קדם׃ וירא והנה באר בשדה
והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר
ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר׃
ונאספו שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי
הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי
הבאר למקומה׃ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם
ויאמרו מחרן אנחנו׃ ויאמר להם הידעתם את לבן
בן נחור ויאמרו ידענו׃ ויאמר להם השלום לו
ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן׃ ויאמר
הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן
ולכו רעו׃ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל
העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו
הצאן׃ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר
לאביה כי רעה היא׃ ויהי כאשר ראה יעקב את רחל
בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגש
יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר וישק את צאן
לבן אחי אמו׃ וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך׃
ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא
ותרץ ותגד לאביה׃ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב
בן אחתו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויבאהו
אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים האלה׃ ויאמר
לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים׃

ואתכ בשלם לבית אבי ויהי מיומרא
דיי לי לאלה׳ ואבנא הדא דשויתי
קמא תהי דאתי פלח עלה קדם יי׃
וכל די תתן לי חדמן עשרא אעשר
אפרשניה קדמך׃ ונטל יעקב רגלוהי
ואזל לארעא בני מדנחא׃ וחזא והא
בירא בחקלא והא תמן תלתא עדרין
דעזי רבצין עלה ארי מן בירא ההיא
משקין עדריא ואבנא רבתא על פומא
דבירא׃ ומתכנשין לתמן כל עדריא
ומגנדרין ית אבנא מעל פומא דבירא
ומשקין ית עזא ומתיבין ית אבנא על
פומא דבירא לאתרא׃ ואמר להון יעקב
אחי מן אתין ואמרו מחרן אנחנא׃ ואמרו
להון הידעתון ית לבן בר נחור ואמרו
ידעין׃ ואמר להון השלם ליה ואמרו
שלם והא רחל ברתיה אתיא עם עזא
ואמר הא עדן יומא סגי לא עדן
מן אישון למכנש פעיר אשקון עזא
ואזילו רעון׃ ואמרו לא נכול עד די
יתכנשון כל עדריא ונגנדרון ית אבנא
מעל פומא דבירא ונשקי עזא
עד דהוא ממלל עמהון ורחל אתת עם
עזא די לאבוהא ארי רעיתא הוא
והוה כד חזא יעקב ית רחל בת לבן אחוי
אחוהא דאמיה ויתי עזא דלבן אחוהא
דאמיה וקריב יעקב ונגיד ית אבנא
מעל פומא דבירא ואשקי ית עזא
דלבן אחוהא דאמיה׃ ונשיק יעקב
ארים ית קליה ובכא׃ והוי יעקב
לרחל ארי בר אחות אביהא הוא
וארי בר רבקא הוא ורהטת ואודעת
לאבוהא׃ והוה כד שמע לבן ית שמע
יעקב בר אחתיה ורהט לקדמותיה
וגפיה ליה ונשיקיה ליה ואעליה לביתיה
ואשתעי ללבן ית כל מלי דנה׃ ואמר
ליה לבן בדם דילי אנתי׃ ויתיב עמיה
ירח יומין׃ ואמר

ומשכבתאל מגנעמוגנעמ
שמעון נגד ירושלם׃ ושמעון
רמתנע ירדן דהכו לבחר
מלעם׃ ועד אומרן יעקב קדמון
בית׳ וזו לוד הישולו ירושלם׃
ויהיק לגדו לוד כן אמאוו
שעקר הר המוריה ובא לבון
וזו היא קפיעת הארץ המלן
משחיעת חולין שבא כדרך
המקדש לקראתן עד מתחולו
וזהו ויפגע במקום׃ מה ערא׃
מה דהולן דיותרא הרין
דהולן שם דבר׃ כמו סולתנן
וסו ומלבשו׃ וזה שער השמים
ויקום תפלה לעלות תפלתם
השמימה׃ ומדרשו שבית
המקדש שלמעלן מכוון
כנגד שלמטן׃ אם יהיה
עמדי ושמר אם ישמור לי
אבטחות הללו שהבטיחם
ומעלה ומילו הן להיות
לי עמדי׃ כמו שאם הטריד
אמר עיך׃ ושמרם׃ ושמרתך
ונתן לי לחם׃ כמו שאם כי
לא אעזבך׃ והמבקש לחם
הוא נגזר שלא ראוי׃
עדיך נשוב ורעו מבקש
לחם׃ ושבתי בשלום׃ והעיר
והשיבותיך אל המקומה בשלום׃
שלם מן החטאן שלא אלה
דבכו לבן׃ והיה׃ לא לוקים
שיהיו שמו עלי ומקבלה ויד
מה שלמן יהיה אלהים מרעה׃
כמו זאת אות׃ אשר רחמת לך
ויב׃ וזה זו הבטחה לאבקם
להיות עלך לשמרם׃ ולהביאך אחרי
והיו הנשקים׃ כי תפרשון
בן׃ ית׳ מה׳ תעשה׃ ויאמר
אלה׃ אם אעשה ואת
האב הזאת׃ ובא׳ כהעמדו
אה׃ פלח עלה קדם׃
וכן עשה בטובן מעלן ירדם
ופלו לן קנם׃ עלה כהמל׳ מה
מאו׃ אם ויעב׃ ויקבה
ואבו׃ כן עלה עמך׃ וישא
יעקב רגלין׃ ומשתבטר
בטורה טובה והובטר
כטוחיה׃ ונשא לבן יתרגלין
ושבה׃ ל׳ לוסתכן ו׳ עריסה

בסרמ
למקמה
ח׳ נבירי
מלי׳ ג
אלם ב׳ ר
הבירי

ויעדיה
מגן

ויהי מיומרא׃ ויאמר לבן׃ הכי
אחי אנתי׃ ויתיב עמיה׃ ואמר לבן׃
הלמא אחי אנתי׃ ומלל לבן׃
ליעקב׃ הלמא אחי אנתי׃ ומה
אגר׃ ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃
ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃
ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃
ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃
ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃
ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃ ולבן׃